SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 125. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 3, 1990 — CENTS 25 ЦЕНТІВ — ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 3-го ЛИПНЯ 1990 — Ч. 125. РІК XCVII

ВІТАЛІЯ МАСОЛА ОБРАНО НА ПОСТ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА УССР

Москва. — Як повідомляється в газеті ,,Ізвєстія" 27-го і 28-го червня, в четвер 28-го червня на пост прем'єр-міністра сесія ВР УССР висунула дві кандидатури В. Масола і В. Черняка. Новим головою уряду України обраний В. Масол, який у першому голосуванні не набрав потрібної кількости голосів. За нього тоді проголосували 214 депутатів, а для обрання потрібно було 226 голосів.

Тоді голова Верховної Ради В. Івашко запропонував на пост прем'єр-міністра нову кандидатуру — голову Держпляну УССР Вітольда Фокіна. Його терміново викликали з Москви, де він був у відрядженні, й просто з залізниці доставили на сесію ВР УССР. Кореспондент ,,Ізвєстій" Сергій Цікора розповідає, що Фокін дві з половиною години розповідав депутатам, як він уявляє шляхи вирішення гострих економічних проблем. Його виступ не був зарання підготовлений, але продемонстрував, що Фокін досвідчений економіст і продумував шляхи до виходу з кризи. Він критикував пропозиції деяких депутатів, котрі закликають до ,,шокої терапії" або або до ,,операції без наркозу" в економіці, щоб, мовляв, перемучитись і перетерпіти. ,,Та в тому то й річ, сказав Фокін, — що мучитись і стогнати від нестерпного напруження будуть не вони, а малозабезпечені сім'ї, інваліди та пенсіонери, чесні трудівники, багатьом з яких загрожує втрата роботи". Він підрахував, що ,,за найоптимістичнішими прогнозами" кількість безробітних в Україні досягне двох мільйонів осіб. ,,Безробіття нам не по кишені", — сказав Фокін, бо щоб допомогти безробітним, треба мати чотири більйони карбованців на рік, або й більше. Отож, на його думку, доки нема цілковито зформованої системи захисту населення, не можна переходити на ринкові відносини, бо за умов відсутности достатніх державних резервів це стане причиною соціяльного вибуху.

Результати голосування показали, що В.Фокін також не отримав потрібної кількости голосів. За нього проголосували 208 депутатів. І знову у голосуванні не взяли участь 75 депутатів. Відсутність депутатів пояснюється тим, що більшість з них займають по кілька відповідальних постів, а це вимагає їхньої присутности, часом, в кількох місцях одночасно. Тому їм доводиться залишати парлямент і їхати на якесь інше міроприємство.

(Закінчення на стор. 4)

ОМУА відкриває збірну виставку

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштовує рідкісну збірну виставку творів українських мистців: А. Глущенка, Ф.Коновалюка, Б. Крюкова, В. Гурського, М. Головатого.

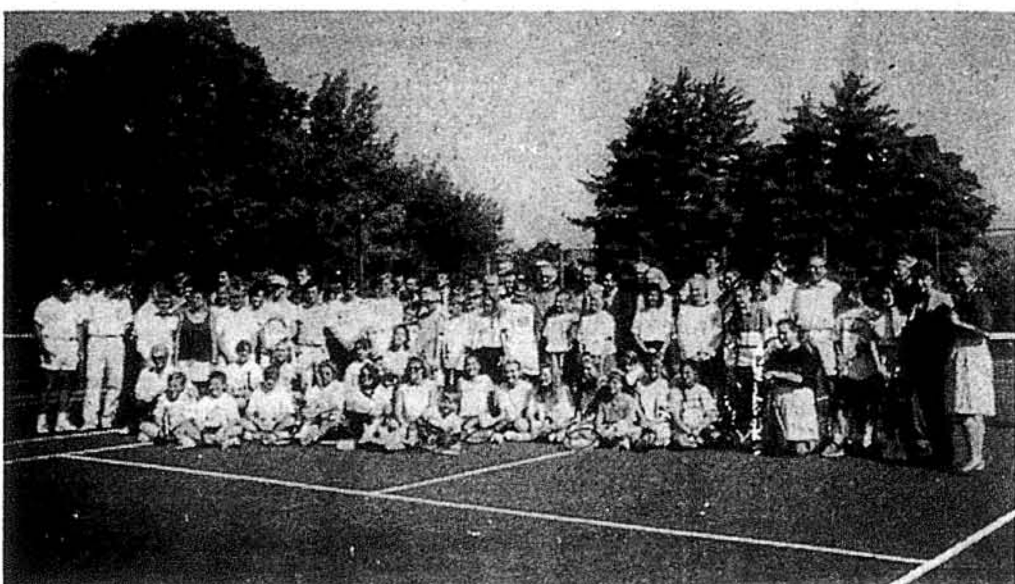
Відкриття виставки відбудеться в неділю, 8-го липня о год. 1-ій по полудні в Галерії ОМУА, 136 Друга аве. Виставка була відкрита від год. 6-ої до 8-ої вечора кожного дня та в суботи і неділі від год. 1-ої по полудні до год. 8-ої вечора та триватиме до 24-го липня, а опісля постійна виставка буде проводитися в Студії Багатогранного Мистецтва, 57 Прінс вул., 4-Р.

Празник св. Івана Хрестителя в Гантері

Гантер, Н.Й. — З приводу величавого празника церкви св. Івана Хрестителя тут в суботу, 7-го липня, о год. 5-ій по полудні в Ґражді відбудеться концерт солістів Київської опери ім.Т. Шевченка.

В неділю, 8-го липня, після торжественної св. Літургії о год. 10-ій ранку відбудеться відкриття образотворчої виставки українських мистців в Ґражді. Рівночасно буде відкрита крамниця народного мистецтва. Під час празника і вакацій буде проводитися виграш з чисельними і цінними картинами українських мистців. У вакаційному часі тут буде відкритий буфет із смачними стравами в заряді парафіянок.

НА СОЮЗІВЦІ ТАБОРУЮТЬ ЮНІ ТЕНІСИСТИ

Футболісти ,,Карпат" з таборовиками Союзівки.

Союзівка. — Група 56 молоденьких тенісистів — 17 хлопців і 39 дівчат — з кільканадцятьох стейтів Америки і Канади перебувають на цій розлогій оселі УНСоюзу від суботи, 23-го червня, як передвісники 37-го літнього сезону. Табір триватиме до середи, 4-го липня. У неділю, 1-го липня, до тенісистів долучиться пластовий табір ,,пташенят".

Провідниками цього 22-го з черги тенісового табору є, як і минулих років, Юрій Савчак і Зенон Снилик, а їхніми асистентами є Ліда Савчак, Наташа Липкань, Юстин Сай, Михась Сарахман і Микола Задорей.

Крім групових і індивідуальних лекцій на сімох кортах Союзівки, — в тому трьох професійно відновлених, — таборовики щоденно вправляють біги, плавають, відбувають руханкові вправи тощо. Вечорами відбуваються товариські зустрічі, що їх організують Петруся Савчак і Яра Снилик.

(Закінчення на стор. 4)

УНС ПРИЗНАЧИВ 232 СТИПЕНДІЇ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НА СУМУ 114,400 ДОЛЯРІВ НА ШКІЛЬНИЙ РІК 1990/1991

Тома Б. Ватсон
(2,500 дол.)

Назар Гнатенко
(2,000 дол.)

Андрій М. Докманович
(1,500 дол.)

Адріян Гавалєшка
(1,200 дол.)

Стипендійна комісія Українського Народного Союзу в часі цілоденного засідання в п'ятницю, 22-го червня, призначила 232 стипендії на загальну суму 114,400 долярів для студентів-членів УНС, які студіюють для одержання свого першого ступеня, бакалявра, і для ґрадуантів середніх шкіл, які будуть прийняті до коледжу чи університету в часі виплати стипендії.

Згідно з постановами Стипендійної комісії у червні 1988 року, кожний студент-аплікант мусить бути активним членом УНСоюзу (платить вкладку) принайменше два роки при кінці березня того року,в якому вносить своє подання на стипендію. Признання суми стипендії основується на фінансовій потребі апліканта, предметі студій, студійного досягнення та активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

В часі свого засідання Стипендійна комісія розглянула 241 аплікацію на стипенції та приділила їх 232 студентам в таких сумах: 48 по 200 дол., 62 по 300 дол., 26 по 400 дол., 36 по 500 дол., 11 по 600 дол., 7 по 700 дол., 9 по 800 дол., 22 по 1,000 дол., 3 по 1,200 дол., 6 по 1,500 дол., 1 на 2,000 дол. та одну на 2,500 долярів.

Стипендію ім. Антона Драгана, покійного головного редактора ,,Свободи", приділено в сумі 2,500 дол. студентові суспільних наук Гарвардського університету, Томі Б. Батсонові, членові 452-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Іллиной. Стипендію ім. Романа Слободяна, покійного головного касира УНСоюзу, в сумі 2,000 дол. приділено студентові мистецтва Назареві Гнатенкові, членові 27-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н.Дж. Стипендію ім. Йосифа Волка в сумі 1,500 дол. приділено студентові машинобудівельної інженерії Андрієві М. Докмановичеві, членові 59-го Відділу УНСоюзу в Ню Гейвені, Коннектикат. Стипендію ім. Богдана Зорича, покійного заступника головного предсідника для Канади, в сумі 1,200 дол. приділено студентові біології Адріянові Гавалєшці, членові 445-го Відділу УНСоюзу у Вінніпеґу, Канада. Стипендію Українського Дому у Блекстоні, Мейн, в сумі 1,000 дол. приділено студентці мистецтва Олександрі Ісаєвич, членці 307-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Массачусатс.

Олександра Ісаєвич
(1,000 дол.)

Україна переходить на київський час

Київ. — Верховна Рада Української ССР прийняла постанову про встановлення з 1-го липня на території України другого часового поясу без додання однієї години (московський час мінус одна година).

Отже з 1-го липня 1990 року Україна житиме за київським часом. Йдеться не про достркову відміну ,,літнього часу", а про відміну акту 1930 року, згідно з яким в Україні стрілки годинників були переведені на годину вперед, тобто було введено так званий декретний час, котрий діє уже протягом 60 років. Якщо врахувати ще й перехід на літній час, то це призвело до того, що розбіжність між біологічним і фактичним часом досягає 2-ох годин.

Після переходу на київський час, щоб не виникло плутанини на залізниці та інших лініях загальносоюзного зв'язку, в тому числі телефонного і телеграфного, ці галузі покищо продовжуватимуть працювати за московським часом. Про це повідомляється в газеті ,,Радянська Україна" з 17-го червня.

Другою важливою подією на сесії Верховної Ради України стало те, що до демократичної парляментської опозиції ,,Народна Рада" приєдналася ціла група нових членів, а точніше, до складу офіційної опозиції увійшла депутатська група, яка стоїть на позиції ,,Демократичної плятформи Компартії України". В декларації цієї групи сказано, що ,,в КПСС серед комуністів-депутатів ВР УССР проявляється глибока диференціяція". Далі пояснюється, що думки багатьох депутатів з числа комуністів не співпадають з думкою офіційних партапаратчиків. Приєднавшись до ДБ ці депутати мають намір сприяти радикальній демократизації в парляменті і в суспільстві. Вони виступають за пріоритет загальнолюдських цінностей над клясовими, за політичний плюралізм і за суверенітет України. Таким чином співвідношення сил у парляменті дещо змінилося.

ВИСТАВЛЯЮТЬ КАРТИНИ Я. ГНІЗДОВСЬКОГО

Ню Йорк. — В ботанічному городі в Ню Йорку у будинку нової консерваторії буде відкрита впродовж місяця липня виставка деревορізів мистця Якова Гніздовського. На виставці знаходиться 17 деревορізів із збірки родини сл. п. д-ра Р.Сочинського, а відкриття її відбудеться у понеділок, 3-го липня, між год. 6-ою і 8-ою в вечері.

Вийшла нова книжка В. Сокола п. з. ,,Сміюсь аж плачу"

Сидней, Австралія. — Недавно тут вийшла черговa книжка Василя Сокола під його журналістським псевдом Макара Дуди п.з. ,,Сміюсь аж плачу", — сатира, гумор, памфлети. Ця 200-сторінкова книжка у напівтвердій обгортці появилася з видавництва ,,Беркут" у Сиднеї, Австралія.

За останні чотири роки в ЗСА і Канаді вже вийшло дві його книжки. Одна з них — це повість ,,Така довга ніч", опублікована у видавництві ,,Сучасність", друга — ,,Здалека до близького", — спогади, видана Канадським Інститутом Українських Студій в Едмонтоні. У передмові до твору В. Сокола ,,Сміюсь аж плачу" — в закінченні її написано: ,,Як напевно переконається читач, вони обидва (В. Сокіл і М. Дуда), тавруючи пороки того суспільства, висміюючи негідників — паразитів на тлі народу, одночасно глибоко і по-серйозному говорять про тяжку долю українського люду. Якщо автори сміються — то не від задоволення. Гіркий це сміх. Макар Дуда і назвав цю книжку 'Сміюсь аж плачу' ".

Цю книжку в ціні 18-ох дол. можна набути, звертаючись на такі адреси: Sokil Vasyl 5/157 Blue Point Rd., Mc Mahon's Point, NSW 2060, Australia; як і до: Cataract Press, JAF, Box 7791, New York, N. Y. 10116.

У СВІТІ

У СЕРЕДУ, 27-ГО ЧЕРВНЯ в Празі заприсяжено новий коаліційний уряд країни в котрому домінуючою силою є представники Громадського Форуму — продемократичного руху члени якого вийшли переможцями у вільних виборах, що відбулися тому три тижні. В окремому церемоніялі хід якого передавався на телевізії, президент Вацлав Гавел поґратулював цілому 16-ти членному кабінетові, який тепер має повних два роки на те, щоби попровадити Чехо-Словаччину до демократії. Раніше новообраний двопалатний парлямент країни обрав на своїй першій сесії Александра Дубчека предсідником цієї федеральної асамблеї. А. Дубчек був на чолі руху впровадження реформм у 1968 році, руху з яким так жорстоко розправились війська совєтського бльоку.

ЗГІДНО З ТВЕРДЖЕННЯМИ закордонних дипломатів, то у Відні учасники переговорів поміж представниками Північно Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) і Варшавського Пакту дійшли до порозуміння в справі точностей дефініцій та чисельних меж танків й інших боєвих бронемашин, що мають залишитись на території Европи. Ця вістка поновно зродила сподівання, що можливість підписання договору в цій справі може стати дійсністю, ще в цьому році. Наступила ця згода два тижні після того, як Совєтський Союз в останній хвилині запротестував узгодження між представниками Франції та Польщі. Все ж таки, незважаючи на всі перепони, сподівання успішного закінчення цих переговорів, є на думці не тільки в учасників переговорів, але й в усіх громадян Европи.

КОРПОРАЦІЯ МОБІЛ подала до відома, що одна із їхніх філій здобула дозвіл від уряду Ніґерії продовжувати розбудову та розвиток одного з прибережних нафтових родовищ. Договір з урядом Ніґерії та Ніґерійською національною нафтовою корпорацією, дозволяє фірмі Мобіл на розбудову досі найбільшого нафтового родовища в цій західньоафриканській країні. Кошти розбудови цього нафтового родовища при берегах Ніґерії обчислюють на один біл. дол.

ДЕМОКРАТИЧНА ПЛЯТФОРМА ПЕРЕДБАЧАЄ РОЗКОЛ КПСС

Москва. — В четвер, 28-го червня, один з лідерів Демократичної плятформи (фракційна група в КПСС) Володимир Лисенко заявив що він та інші члени його групи практично не мають надії на те, що в партії можуть статися істотні зміни.

,,Незважаючи на численні заяви керівників, — сказав В. Лисенко, — комуністична партія доказала, що вона нездатна до принципіяльних реформ. Наша група буде відстоювати свої погляди на з'їзді, але, я думаю, дискусія завершиться заявою або про розкол КПСС, або про створення нової партії".

Вважають, що Демократична плятформа буде представлена на з'їзді 100-125 депутатами. Кореспондент АП Кері Ґолдберг пише, що багато членів групи, можливо, піде на компроміс, маючи надію, що членство в КПСС дасть їм більше можливостей відстоювати необхідність демократичних перетворень.

Радикальне крило ,,демократів" розраховує на масову підтримку звичайних членів партії. Один з радикалів Демократичної плятформи Степан Сулакшин передбачає, що після з'їзду не менш як два мільйони комуністів вийде з рядів КПСС. 28-ий з'їзд партії, цей найвищий орган КПСС, відкриється 2-го липня.

Головний партійний ідеолог Вадим Медведєв визнав, що в цьому році партію покинуло втроє більше людей, ніж в неї вступило, однак це не можна розглядати як трагедію — головне, щоб партія залишалася єдиною.

Коментуючи проєкт плятформи КПСС, названий ,,До гуманного демократичного соціялізму", В. Медведєв зауважив, що в нього внесено пункт про ,,комуністичну перспективу", яка, за його словами, розглядається як природно-історична тенденція розвитку, політична цінність, необхідна для об'єднання на широкій соціяльно-політичній плятформі різних поколінь совєтських комуністів.

Кореспондент газети ,,Вашінґтон Пост" Дейвид Ремнік вважає, що незавершеність запропонованої плятформи кидається у вічі. З нею не погодяться консерватисти, які є незадоволені частковим відходом від ленінських принципів (наприклад, щодо приватної власности), і радикалів, які вважають, що основи злочинного тоталітаризму були закладені не в сталінські часи, як твердиться в плятформі, а ще за життя Леніна.

Відбулися наради представників УСА, ФК ,,Карпати" і УСЦАК

Керґонксон, Н.Й. (О. Твардовський). — У понеділок 25-го червня ц.р. в приміщенні бібліотеки на оселі УНСоюзу Союзівці відбулися наради представників Української Спортової Асоціяції в Україні, Ф. К. ,,Карпати" Львів і Української Спортової Централі Америки і Канади, присвячені спільним святкуванням 80-річчя С. Т. ,,Україна" Львів. Як відомо, 22-го вересня 1991 року промине 80 років відколи було засноване славне у Львові і взагалі в Західній Україні С. Т. ,,Україна". Початком до обміну думок, що тривав понад дві години, був виступ президента Ф.К. ,,Карпати" К. Мікльоша, колишнього визначного футболіста С.Т. ,,Україна", який, нав'язуючи до щойно закінченого турне по українських спортових осередках в ЗСА, сердечно запросив організовані в УСЦАК товариства і клюби взяти участь в цих історичної ваги святкуваннях.

Від Української Спортової Асоціяції виступив уповноважений член проводу Ю. Кордіяк, який, в першу чергу, висловив подяку голові УСЦАК М. Стебельському за висланий до УСА лист-привіт з нагоди започаткованої активности та пропозицію співпраці для добра українського спорту. Тепер УСА поширив свою діяльність вже на кілька областей України. Провід УСА з великим задоволенням і ентузіязмом приймає пропозицію УСЦАК до співпраці і, як перший крок, разом з Ф.К. ,,Карпати" за-

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

МАЯМІ СТАЛО ПЕРШИМ містом в Америці, мешканці якого відкрито та сміливо виявили свій протест проти Нелсона Мандели, що прибув на Фльориду минулої середи ввечері. Навіть офіційні чинники міста відмовилися зустрічати та супроводжувати лідера Африканського національного конґресу. Це пояснюється тим, що в Маямі живуть американці кубинського походження, а Н. Мандела майже у кожному своєму виступі висловлював підтримку кубинського диктатора Кастро. З цієї ж причини посадник міста Ксав'єр Суарез також іґнорував приїзд чорного лідера. Біля Конвеншин центру, де на засіданні профспілкових діячів виступав Н. Мандела, проходили дві демонстрації: одна — чорних прихильників Мандели, друга — проти лідера АНК, який приїхав до ЗСА, щоб зібрати гроші для боротьби з владою Південної Африки. З Маямі Н. Мандела у супроводі цілої своєї свити поїхав до Дітройту, де його — якщо враховувати кількість чорного населення — чекало таке ж бурхливе прийняття, як в Ню Йорку, Бостоні, Вашінґтоні та Атланті.

АМЕРИКАНСЬКА ЛІКАРСЬКА спілка виступила проти недавно виданого списку майже 7,000 медичних працівників, які були дисциплінарно покарані стейтовими та Федеральними аґенціями. Список під назвою ,,6892 сумнівних лікарів" подає імена лікарів 40-ка стейтів та дистрикту Колюмбії, проти яких були вжиті дисциплінарні покарання. ,,Якщо ваш лікар є в списку 6892 сумнівних лікарів, ви маєте право хоча б застановитися над якістю його лікарської обслуги", сказав директор дослідної групи публічного здоров'я д-р Сідней Волф. За останні 15 років система охорони суспільства від некомпетентних лікарів на багато покращала. Доказом цього є оприлюднення вищезгаданого списку, в якому також вказано причини дисциплінарного покарання того чи іншого лікаря та заходи вжиті проти нього. Примірник списку ,,6892 Questionable Doctors" можна замовити на адресі: Public Citizen Health Research Group, Department QD, 2000 P.Steet. N.W. Washington, D.C. 20036. Вартість одного примірника 30 дол. для приватних осіб і державних аґенцій та 100 дол. — для бизнесів, лікарів та юристів.

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money-order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

P.O. Box 346 Jersey City N J 07303

Контроверсійний Мандела

Для мільйонів чорних він не контроверсійний. Коли він прибув в половині червня ц.р. до Ню Йорку, то вітали його тут величавіше, як будь-якого заприязненого з Америкою монарха і куди-куди краще, як власного президента. Нелсон **Мандела**, за фахом адвокат, пересидів 27 літ свого життя у в'язниці, як невтомний і відважний борець проти расового поділу у Південно-африканському Союзі, проти так званого апартеїду. З приходом до влади президента тієї великої країни ген на півдні африканського континенту Ф. В. де Клерка започатковано повільний і поступово відворот від строгого апартеїду і як перший доказ тієї зміни — звільнено Манделу . Його негайно обрали на президента Африканського Крайового Конґресу і Мандела, після об'їзду різних міст у Південній Африці, став партнером названого президента у переговорах над знайденням компромісу: щоб скасувати ненормальний стан, у якому велика більшість населення не має абсолютно ніяких політичних прав і трактована, як меншевартісна порода, а вся влада, всі земні багатства, найкраща земля і всі вигоди мала біла меншина. Трудність знайти такий компроміс у тому, що 1) білі бояться приходу до влади чорних, щоб їх ті чорні не повбивали чи не пограбували з усього їхнього майна і 2) однаково по стороні чорних як і білих є крайні фанатики, які займають становище на двох протилежних бігунах і ніякого компромісу не визнають.

Для всіх чорних Нелсон Мандела є чимось більше, як національним героєм, бо є символом гордости чорних, що вони є дітьми Африки. Він став для них символом боротьби чорних за повне зрівняння з білими. Сам Мандела проповідає принцип — демократичний устрій у Південній Африці на базі повної рівности рас з принципом — один громадянин — один голос. Ніде в Америці не вітали і не приймали Манделу так гучно-бучно, як в Ню Йорку, бо тут посадником є тепер, чорний, теж за фахом адвокат, Дейвид Дінкенс, який дав Манделі золотий ключ до Ню Йорку. Але ця метрополія світу має найбільшу в світі чорну дільницю Гарлем і наполовину з жидами другу дільницю — Бруклин. У всіх парадах, походах, бенкетах, зібраннях Богослужбах, брали участь також нюйоркський губернатор Маріо Квомо і в багатьох отих імпрезах губернатор Ню Джерзі Джим Фльоріо (всі названі достойники — демократи). Тому, що Мандела хвалиться, що має приятеля-союзника в особі лідера Палестинської Визвольної Організації Ясира Арафата, нюйоркські жиди заповіли були, що вони закаламутять тріюмфальне гостювання Манделі. Але плянувальники якоїсь авантюри проти Мандели очевидячки налякалися і виреклися свого пляну — побачивши десятки тисяч звеличників Мандели, які були б розторощили ворожих демонстрантів. 25-го червня Мандела був у Білому Домі й виступав разом з президентом Бушем перед акредитованими у Білому Домі журналістами. Наступного дня виступав перед з'єднаними двома Палатами Конґресу. Буш вітав Манделу і прославляв його, як борця за права людини всіх рас, але застерігся, що він, Президент, виключає з політичної боротьби засіб насильства. Мандела відповів, що на час переговорів з урядом Південної Африки Африканський Крайовий Конґрес стримається від будь-яких насильницьких актів, але вони будуть обов'язковими, якщо ті переговори не будуть успішними. Це кардинальна різниця між становищами Буша й Мандели. Цей останній не перебирає у засобах. Він поручає демократичний устрій для Південної Африки, але користувався видатною допомогою від Совєтського Союзу і поруч із Ясиром Арафатом нахвалявся приязню з Фіделем Кастром, комуністичним диктатором Куби. Тому посадник Маямі на Фльориді, що її пуерторіканська громада ненавидить Кастра, перестеріг Манделу, щоб він не зважився приїхати на Фльориду. Мандела вірний цинічному підходові у політиці: „Всі засоби добрі до цілі". На око цей підхід ніби раціональний, — насправді він недопускальний, бо неґує етику у політиці. На коротку мету користування всіми можливими, добрими чи поганими, засобами може пригодитися. — на довшу мету — цей підхід помилковий. Тішилися західні альянти, що у війні проти Третього Райху Гітлера знайшли союзника у постаті Сталіна. Д. Д. Рузвелт був у Ялті наче заворожений Сталіном. А вже три роки згодом треба було організувати західній бльок НАТО проти найбільшої загрози, яка настала від СССР. І Мандела може попектись, бо приязнь з Фіделем Кастром і перепачковувана від Москви зброя — погана ґарантія майбутности чорних у Південній Африці.

Микола Руденко

ЛИСТ В УКРАЇНУ

Сьогодні я хочу поділитися враженнями від двох подій, котрі, на мій погляд, належать до одного ряду. Перша подія ось яка: нещодавно письменник Володимир Яворівський, народний депутат Совєтського Союзу, виграв у київському суді позов проти російськомовної газети „Правда Украины". Суддя Фадєєва зобов'язала цю газету, орган ЦК КПУ, пробачитися перед письменником і надрукувати повідомлення з цього приводу на першій сторінці. Подія знаменна: ще ніколи друкований орган ЦК не можна було покликати до суду. Їм, цим органам, дозволялося писати без належної пошани не лише стосовно окремих громадян, а навіть стосовно цілих народів.

Друга подія доповнює першу: кілька днів тому один із радіослухачів Луганщини прислав мені „Правду Украины" зі статтею київського історика В. Шлєєва. Історик із псевдоісторичних позицій напав на львівського поета Ростислава Братуня за промову, виголошену на другому З'їзді народних депутатів Совєтського Союзу. Мій земляк з Луганщини у своєму листі пише:

„Історик Шлєєв, нападаючи на народного депутата, висловлюється від імени всього українського народу. А чи має він таке право? Братуня уповноважили виборці захищати українську символіку. Хто уповноважив Шлєєва оголошувати його за це націоналістом? Більше того: Шлєєв прагне захистити український народ від свого депутата. При цьому історик висловлюється в тому сенсі, що українці, мовляв, належать до соціялістичної нації, а народний депутат Братунь буцімто до неї не належить, бо стоїть на буржуазних позиціях. Скажіть, будь ласка, хіба існує таке поняття — соціялістична нація? Мені це здається таким самим безглуздям, як назва журналу 'Радянська жінка'. Жінка є жінка а нація є нація — клясовий підхід тут недоречний"...

Земляк з Луганщини, посилаючи мені „Правду Украины", підкреслив червоним олівцем таке місце в статті кандидата історичних наук В. Шлєєва:

„Социалистическая украинская нацня помнит, идеи какого государственного строя выражали й выражают желто-голубой флаг и трезубец".

Дозволю собі висловити деякі міркування з цього приводу. Залишимо на совісті Шлєєва його захоплення державним ладом, яким сьогодні в Совєтському Союзі не захоплюються навіть члени Політбюра. Якщо згаданий лад такий досконалий, навіщо ж тоді перебудова?...

А проте я хотів би зосередити увагу на рядках, які підкреслив мій земляк з Луганщини. Я з ним згоден: нація — категорія загальнолюдська, а не клясова. Нації формуються в процесі історичного розвитку як синтеза генетичних, духовних, мовно-культурних, територіяльних та економічних факторів. Державність може змінюватись (бути соціялістичною або капіталістичною), але нація лишається російською, німецькою, китайською тощо. Так само, як і жінка. Поділ націй на соціялістичні й капіталістичні ми зустрічаємо лише в словниках сталінських часів. Ця ідея належить особисто Сталінові, який навіть природознавчі науки намагався витлумачити з клясових позицій. Так, скажімо, генетика, кібернетика й теорія відносности з його волі потрапили в розряд буржуазних наук — і це дало право чекістам винищити найталановитіших вчених. Насправді ж ця термінологія існувала лише для внутрішнього вжитку: раз нація соціялістична, то мусить триматися соціялістичного табору. Та коли хитрий Мао запропонував Сталінові прийняти Китай до складу Совєтського Союзу (адже китайська нація також соціялістична!), вусатий генералісимус сказав своє тверде „Ні". В чому ж тут справа, де шукати логіку?...

У демагогії логіки не існує. Сталін одразу ж побачив, що це йому не вигідно — в такому разі вся російська імперія опиниться в колоніяльній залежності від Пекіну. Ця залежність у побільшеному вигляді моделюватиме залежність України від Москви. Пекін пороблятиме з Росією те ж саме, що Москва робить з Україною — вимагатиме „злиття націй". І знов таки на тій підставі, що ці нації, мовляв, соціялістичні. Не проминуло б і півстоліття, як у сибірських містах запанувала б китайська мова. А згодом професори Московського університету почали б викладати російську історію мовою старшого брата — тобто китайською.

Все це нам сьогодні цілком ясно. Ідеологічний інструментарій сталінського періоду викинули на смітник історії навіть кремлівські ідеологи. А ось, бач, „Правда Украины" ніяк не може його позбутися — замінити нічим!...

Та ж сама сталінська тенденція поширюється й на історичну схему, що була сконструйована російськими шовіністами заради закабалення сусідніх народів. Ось ця схема у викладі кандидата історичних наук Шлєєва:

„По мнению почти всех современных историков, этнографов, языковедов, вопреки взглядам М.С. Грушевского, на базе этой древнерусской народности (тоб-

(Закінчення на стор. 4)

Ніна Самокіш

Мрія, що стала дійсністю

Липень 1990 року. На пластовій оселі „Вовча Тропа" кінчався звичайний таборовий день, пластуни приготовлялись до вечірньої молитви. Сонце ховалося у хмари, уступаючи місце зорям і місяцеві.

У юнацькому таборі комендант пл.сен. Роман Копач з юнаками будував ватру та пояснював: „Ватра оця має вийняткове призначення. Вона повинна сьогодні розгорітися ясним полум'ям та сипнути іскрами в далечінь, аж у Карпати. Сьогодні будемо свідками заприсяження української дисидентки, яка донедавна ще була в'язнем московських таборів, і яка дотепер перша і одинока вступила в ряди Пласту. Присяга відбудеться в присутності двох юнацьких таборів та членом куреня „Верховинки", який вибрала собі Надійка Світлична, як свій матірний курінь".

Зоряне небо, вечірня трубка, таємничий шум лісу, сірі шатра й радісні цікаві обличчя юнацтва зі своїми проводами та „Верховинки" в гуцульських киптариках творили тісний гурт навколо святкової ватри.

Прозвучав наказ бунчужного і розпростерся синьожовтий прапор, який внесли „Верховинки". Надійка вперше в своєму житті поклала три пальці на український національний прапор. Очі наповнились слізьми радости й туги... Понеслись слова присяги, яку відбирав Начальний Пластун, Юрій Старосольський, прозвучали рядки пластового, всеактуального, обіту „І летом крил скоба під хмари полину, і бистро розгляну всю землю мою, проміряю тернисті шляхи України, до щастя Вітчизну мою поведу".

Стиск лівиці — привіт друга Романа, тричі „Слава!" і слова Начального Пластуна, який переніс нас у Карпати, на Сокільську гору, нав'язуючи до присяги попередників на рідних землях... Наші думки, проваджені Начальним Пластуном пробивалися на Сокіл та перепліталися зі спогадами і носталгією. Ми питали себе — чи дочекаємося відродження Пласту на рідних землях? Здавалось, що ні. А ось рівно за десять років — це стало дійсністю. 8-го липня вітатимемо на „Вовчій Тропі" пластову ластівку з України, провідного члена відродженого Пласту, через якого духово поєднаємось з Пластом в Україні. І знову радісно зашумить ліс на „Вовчій Тропі" і посиплються іскри пластової ватри з напрямком на Карпати.

Оживає Сокіл, Остодір, Підлюте, Писаний Камінь. Помандрують горами й ріками України пластуни і понесеться над Україною пластова пісня: „Гей, життю на зустріч, долі злій на глум, гордо виступає молодий пластун!".

Скоб! Надійко, Скоб! Друже Олесю!

Михайло Кучер

ДИВОГЛЯДИ КАПІТАЛІСТИЧНОЇ ЕКОНОМІКИ

Мільйони слів написано на Заході, критикуючи совєтську економіку, зокрема хліборобство. До тих мільйонів слів західні капіталісти додають мільйони долярів, щоб допомогти совєтському хліборобству, а тим самим і збанкрутованому комунізмові.

На Мальті Ґорбачов дістав від президента ЗСА більше допомоги, як сподівався. Дістав допомогу, якої навіть не просив. Допомагаючи совєтському хліборобству, Захід допомагає совєтській комуністичній системі вижити і зміцніти.

ЦК КПСС проголосив черговий п'ятилітній плян у хліборобстві, який за перебудовою вважається архаїчним, наперед неуспішним.

Звертаючи забагато уваги збанкрутованій совєтській комуністичній системі, мало людей звертає увагу на ненормальності, які мають місце в американському хліборобстві. В Америці оформляється закон про форми на 1990 рік. І американські платники податків будуть платити подвійно протягом майбутніх п'яти років субсидіями для фармерів, і платою другий раз за дорожчі продукти харчування у крамницях.

1985 року Уряд заплатив фармерам за знищення 1.6 млн. корів, заплатив фармерам за те, що залишили незасіяним 61 млн. гектарів орної землі. Таким чином штучним способом затримано високі ціни на продукти харчування. Спеціяльними наказами американський Уряд для затримання ненормально високих цін виміг знищення трьох мільярдів помаранч, два мільярди цитрин, мільйон фунтів винограду. Загальна вартість знищення фруктів рівнялася 20 мільярдам долярів у податках і дев'яти мільярдам річно у вищих цінах. Уряд платить шоферам великих вантажних авт, щоб не працювали, платить вуглекопам, щоб не добували вугілля і платить фармерам, що не працювали на землі. Хліборобська політика американського Уряду — це війна з продукцією, фактично проти продукції. Уряд платить Дітройтові, щоб зменшив продукцію авт. Чому? Щоб американські авта коштували дорожче.

В Америці значно вигідніше мати великі фарми, як малі, значно вигідніше мати власну землю, як її орендувати.

Згідно з відомостями американського міністерства хліборобства політика зменшення посівної площі коштує провінційну економіку 300,000 праць, а фармери втрачають 4 мільярди долярів тільки одного 1987 року. Завдяки урядовим субсидіям фармери живуть у чотири рази краще, як інша пересічна працююча американська родина з чотирьома членами.

Американський міністер хліборобства публічно заявив, що політика знищення урожаїв нищить характер людини, її природу. Але це було сказано за президента Рузвелта. Американська хліборобська політика більше архаїчна як навіть совєтська (!) Америка хоче допомогти Ґорбачову грішми американських платників податків. Щоб уникнути катастрофи, американський Уряд має припинити платити фармерам за те, що вони не працювали, не сіяли, залишали землю лежати облогом. Як тоді пояснюється ненормальне бажання допомагати совєтському хліборобству? У східніх европейських країнах збанкрутовані комуністи наспіх перефарбовуються і під покришкою соціял-демократів досить успішно просовуються знову на керівні становища. Події у світі міняються так хутко, що свідомість людини не може за ними встигнути. Тому немало важливих подій проходить або незавваженими, або їм приділяється мало уваги. Наприклад, Ґорбачов має намір европеїзувати СССР, очевидно при допомозі західнього капіталу, а міністер внутрішніх справ Німеччини хоче европеїзувати Німеччину. Ґорбачов мріє випхнути з Европи Америку і залишитися віч-на-віч з об'єднаною Німеччиною. Покищо це тільки мрія. Вже відомо, що протягом цього року два мільйони етнічних німців і румунів прийдуть до Німеччини.

Цей ненормальний ісход вже викликав велику нестачу ліків та навіть медичного персоналу, не кажучи вже про мешканеву кризу. Тому Бонн вже посшішив з допомогою Східній Німеччині сумою 200 млн. долярів негайної допомоги. Одначе протягом наступних п'яти років Німеччина стане незаперечною економічною силою, а то й мілітарною. Тому Італія та інші країни виявляють основане затурбування тим, що економічно і разом з тим політично обернуться в марґінальні держави. Пані Тачер починає терпіти від втрати політичного впливу. Вона надивовижу продовжує підтримувати політику Горбачова — остання п'ятидесяти мінутова розмова з Ґорбачовим і противиться об'єднанню Німеччини. Таким чином Англія може втратити можливість впливу на „нову Европу" і об'єднану Німеччину. Англія також може втратити „спеціяльні відносини" — добрі — з Америкою.

Завдяки холодній війні Німеччина і Японія із знищених у Другій світовій війні держав обернулися у могутні економічно важливі союзники вільного світу. А „переможний" СССР опинився у ролі жебрака, який хоче існувати на гроші західніх платників податків.

У минулому році ЗСА продали СССР 21.7 млн. тонн зерна. І раптом щось трапилось. Москва або перестала платити за отримане зерно, або довго зволікає з платою. Це заставило европейських експортерів припинити продаж зерна СССР. Наляканий Ґорбачов звернувся до Японії, яка за готівку купує зерно в ЗСА і передає його СССР наразі без плати в надії, що гроші отримає в будуччині. Це ще один з дивоглядів капіталістичної політики та економіки.

Марія Голод

Чотири сторони світу

Південь і схід...

Минуле ваше десь на півдні,
моє-ж на сході.
Не схрестяться дороги,
що сходжені і витоптані болем.
Не збігнуться в одну
широку, нескінченну.
Туди ступатиму самітно.

Ми з далеких світів,
несвідомих нічого,
лиш власних своїх правд.

На перехрестях де
ростуть плакучі верби,
берези білі гнуться,
я — у чеканні тихому.

Але минулі правди,
мої і ваші,
не зійдуться разом.

Берези даром гнуться,
навіщо ж плачуть верби,
коли полудне й схід
чужі, байдужі, незнайомі...

Північ і захід...

Твоє майбутнє на півночі,
моє-ж на заході.

Простуєш в забутті
дорогою крутою,
не оглядаючись назад.

Десь, на півночі,
та посеред ночі,
круги низького неба
розбилися на світло різносяйне,
запрягли час у змінливі акорди —
камінні, зимні і тверді.

На заході,
де сонце спочиває,
от-там прибіжище моє.
Тут ані дощ, ні стужі
не погасять багаття,
горіючого в затишку думок.

Вогонь я розпалила
їдким жалем розлуки,
але ця ватра мерехтить
теплом і ясним звуком
прославних епіфаній
минулого й будучого.
Багаття це для тебе,
бо ти — моє минуле,
хоч і без теперішнього —
моє майбутнє.

Літо-осінь 1989

Валентина Моравецька

БІЛИЙ ПТАХ З ЧОРНИМИ ВІДЗНАКАМИ

(З дорожнього бльокноту)

I.

Експрес „Москва-Харків" мчав крізь темряву на південь. Простір сповивав ніч, далекі вогні містечок та селищ раптово спалахували на обрії й швидко згасали. За календарем — зима, кінець грудня. Наближається Різдво, але морозу немає, низькі хмари не спішать зродити над землею снігову заметіль... Женеться за поїздом сивий туман, стугонить вітер, і темні мокрі ліси впритул підступають до вікон. „Додому, додому" — відбивають колеса. Не спалося, думки обганяли одна одну. Нарешті, ніч потягнула свою чорну хустину далі, надворі засиніло, в розривах кошлатих хмар зажевріла на сході тонесенька смужка.

Місто виринало з ранкового туману. Поїзд стишував хід. У перших соняшних проміннях стали помітні хрести старовинного Благовіщенського Собору. Око запримітило золоті зблиски ще — то нові хрести на відбудованих соборах і церквах вплітали своє сяйво у небесне шатро. І це сприймалося як ознака перемін, як надія. Після річної розлуки я їхала на побачення з рідним містом.

* * *

„Як там в Україні, що нового на Слобожанщині?" — неодмінно чула від усіх, хто знав про мою подорож до Харкова. Відповісти одним реченням непросто. Адже все, що відбувається сьогодні там, слід розглядати саме через призму проблем, характерних для всього СССР. Сьогодні нації величезної імперії переживають період обрання власного шляху. Ясно, як день, що комуністична система, збудована на хибних принципах марксизму-ленінізму зазнала кризи. Народи „вольного і нерушимого Союзу" опинилися перед тим історичним фактом, що московські злочинці іменем совєтської влади заганяли їх у духовний і економічний тупик. Дзвони історії знову пробили на сполох. Але повернуся до Харкова. Погляд на його суспільно-політичне життя залежить від того, очима якої людини дивитися — оптиміста чи песиміста. Якщо песиміста, то дійсно, як говорив мені колеґа-журналіст, відчуття небезпеки витає в повітрі. Хвиля мафії, злочинности охопила місто залізними клещатами. Глибока економічна криза, інфляція спорожнила прилавки маґазинів. Довжелезні черги знервованих людей за дефіцитом. І це, власне, в умовах, коли майже все стало в країні дефіцитом. А попереду — прогнозоване безробіття і всі, пов'язані з таким явищем проблеми. „Два місяці шукаю за будь-якою роботою" — скаржився дев'ятнадцятирічний Андрій Монастирний, — Таких, як я, чимало".

Не зважаючи на все, я намагалася вдивлятися в Харків очими оптиміста і люблячої людини. Це моє рідне місто, всі його болі й радощі — то й мої болі, й мої радощі, хоч і не мешкаю уже там.

У свідомості багатьох Харків існує якось відокремлено від України. Це, начебто, і не Україна, а так собі — „кавалок москальщини", де буквально все тільки „порусски". Безперечно, Харків, як і вся Східня Україна, зазнав жахливої, катастрофічної русифікації. Це доконаний факт. Протягом останніх 150 років тут українська мова жорстоко придушувалася, національна культура розтоптувалася і зневажалася. Панувала мова російська. Але коріння української духовности не вдалося відморозити навіть за царату. Філософи, письменники, художники, що діяли тут і плекали національні традиції, стали справжньою окрасою батьківщини.

Нищівного ж удару завдав 1918 рік. Большевики підступно напали й окупували Слобожанщину. В Харкові встановили маріонетковий, антиукраїнський по суті уряд, що був провідником московської політики. Продовжуючи та посилюючи русифікацію, ще в 1920 роках вони розпочали репресії проти національно свідомої та найбільш активної верстви народу. Голод-геноцид 1932-33 років смертельною косою пройшовся по моїй квітучій Слобожанщині. Політичні процеси над творчою інтеліґенцією в 1934-38 роках у Харкові довершили свою чорну справу. 50-80 роки — це послідовне виключення української мови з шкіл і учбових закладів. Продукування зневажливого ставлення до всього національного, занедбання її культури і спадщини. У 1989 році на двомільйонне місто — аж одна українська (за вивіскою) школа — дивна школа, де всі предмети викладаються англійською мовою і де навчаються діти привілейованих батьків. У літературному процесі в пошані так звані українські письменники і поети, які пишуть свої твори російською мовою, але в українському орнаменті. У видавництвах, на телебаченні та радіо, в редакціях газет і журналів — скрізь — російська мова посідає чільне місце. Пригадалися перелякані очі редакторки університетської газети, коли я, тоді ще студентка третього курсу, занесла їй свою статтю з роздумами про стан української мови в Харкові. ...Її так і не надрукували.

Все вищезазначене — це тільки окремі штрихи до ґльобальної теми про те, що приніс нашому народові варварський комуністичний режим. І саме з Східньої України розпочався оцей спустошливий шлях. Нині вже й на західніх теренах збирають чумний урожай, засіяний на Слобожанщині.

Продовження буде.

СЕРДЕЧНА ПОДЯКА

До Америки з Києва я прибув ранньої весни 15-го березня. Як посланцеві Народного Руху України мені поталанило зустрітися з багатьма українськими громадянами, з відомими релігійними, політичними, державними діячами ЗСА й нашої діяспори. З приємністю згадую Рочестер, Балтимор, Голливуд (Фльорида), Норт-Порт, Бавнд Брук, Філядельфію, Нюарк, Лонґ Айленд, Олбані, Ню Гейвен, Сиракюзи, Вашінґтон, Дітройт, Клівленд, Чикаґо, Міннеаполіс, Сан-Франсіско, Лос Анджелес. Поїздку організувала й координувала Організаційна референтура Народного Фонду Допомоги Україні, за що складаю сердечну подяку.

Особливо вдячний вам, дорогі земляки, за чуйність і розуміння складних проблем сучасного національного відродження в нашій багатостраждальній Україні, за вашу допомогу Рухові передовсім у розбудові засобів масової інформації, у створенні стипендіяльного фонду. Хай сторицею вертаються вам добро, пожертви, праця, спрямовані на допомогу дітям Чорнобиля.

Щиро вдячний за запрошення побувати на ювілейній сесії Української Вільної Академії Наук, за можливість виголосити привітальне слово провідним і невтомним ученим діяспори, які так багато зробили у вивченні й дослідженні важливих і складних проблем українського буття й боротьби за повноцінне, вільне життя рідного народу. Незабутньою залишиться зустріч з президентом УНР в екзилі Миколою Плав'юком, людиною схвального реалістичного мислення, непретензійною та розсудливою. А перебуваючи як гість на 10-му з'їзді Української Демократично-Республіканської партії, я був приємно вражений — в залі чулися слова чіткої і реальної оцінки ситуації в далекій від Америки Україні, панувала атмосфера доброзичливости до всіх здорових політичних сил, що дбають за відродження сплюндрованої української землі, охоче й одностайно розроблялися гуманістичні заходи сприяння Україні в її демократичному оновленні.

На довічну вдячність усього нашого народу заслуговує Конґресова комісія уряду ЗСА, яка вже багато років займається вивченням страхітливої правди голодомору в Україні 1932-1933 років. Мав нагоду брати участь у підсумковому засіданні цієї комісії, знайомився із товстим томом зібраних нею матеріялів, документів, свідчень. Глибоко вдячний американським журналістам, моїм перекладачам, завдяки яким я давав інтерв'ю для преси, телебачення й радіо, усім щирим людям, які через мою особу зацікавились подіями в Україні, надто наслідками чорнобильської катастрофи, виявили чуйність і доброту в пошуках шляхів допомоги нашому згорьованому народові. Українські біди — це біди всього світу. І ми їх якнайскоріше здолаємо при підтримці й розумінні світу. Але передовсім при єднанні й одностайності всіх українців світу, за умови розсудливої, продуманої взаємодії, а головне взаєморозуміння.

І на останок, користуючись нагодою, як батько хочу щиросердечно подякувати американським лікарям, українським громадам, усім добрим і душевним людям, які доклали й докладають багато зусиль, щоб допомогти моєму старшому синові Олесеві в його нелегкій боротьбі за здоров'я й повноцінне життя. Дякую й за допомогу молодшому синові Богданові.

Бажаю вам, дорогі земляки, довгожданної радости — якнайскоріше побачити рідну Україну вільною та щасливою. Помагай вам, Боже!

Борис Тимошенко,
український письменник,
референт голови Руху

25 червня 1990 р.
м. Вашінгтон

120-те ЧИСЛО ЖУРНАЛУ „ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК"

Недавно появилося 120-те число журналу Українського Лікарського Товариства Північної Америки — „Лікарський Вісник", який не зважаючи на всі „перестройки" та т.зв. закон про „державну українську мову" в Україні, і далі є фактично єдиним україномовним медичним журналом у світі. Цей журнал появляється тут безперебійно цілих 36 років та свідчить про те, що українські лікарі також на чужині високо тримають прапор національної свідомости.

На сторінках журналу, головним редактором якого є д-р Павло Джуль, кожний читач знайде для себе щось цікавого і корисного.

Ось на ст. 94 читаємо статтю д-ра Данила Григорчука „Отруєння талієм". Автор — професор гігієни іллинойського університету та керівник токсикології пише, що ще в серпні 1988 року появилося в світовій пресі повідомлення про таємничу хворобу в дітей міста Чернівці в Україні. Ця хвороба проявляється неврологічними розладами та облисінням. Про загадкове облисіння малолітніх дітей в Чернівцях та околиці ми не раз тут чули. В чому справа? Що спричиняє втрату волосся в хлопчиків і дівчаток?

Спочатку думали, що це, можливо, був вплив чорнобильської радіяції. Але пізніше спеціяльна урядова комісія після проведення багатьох досліджень висунула припущення, що причиною вищеподаних хворобових об'явів було отруєння солями талію, м'якого сріблистого металу з блакитним відблиском. Але звідки взявся той талій? Де його шукати? Ані в харчах, ані у воді його не було знайдено.

Комісія виявила певний ступінь забруднення талієм повітря в наслідок затруєння автомобільними газами. Однак, дивним є те, що дослідження крови і сечі, роблені в центральних лабораторіях СССР, не підтвердили наявности талію... І тому, що причина облисіння в дітей і далі залишається не виясненою або „таємничою", тому саме тепер — в червні цього року в Чернівцях відбувся Міжнародний симпозіюм лікарів-токсикологів з метою виявлення причини вищезгаданої хвороби дітей у тому українському місті.

Для тих хто цікавиться питанням лікування ниркового каміння, напевно, буде цікаво і корисно прочитати поміщену в журналі статтю „Лікування ниркового каміння". Статистика виказує, що в ЗСА пересічно від 7-ми до 21 особи на кожних 10,000 осіб терплять на ниркові каміння. Такого роду каміння утворюється тоді, коли сеча перенасичується різними солями. Найновішим методом лікування ниркового каміння є т. зв. позатілесна шоково-хвильова літотрипсія (ПШХЛ), за допомогою якої роздрібнюється каміння без операції виводиться з організму. У клінічній практиці цей метод почали застосовувати від 1984 року в Німеччині. Доречі, статистика показує, що ниркове каміння — це недуга переважно чоловіків: чотири з п'яти хворих — це чоловіки.

Для багатьох, напевно, буде новиною, що велике портове місто на півночі Польщі — Щецін, від певного часу здобуло собі похвальну назву місця проведення українських медичних семінарів, де можуть зустрітися лікарі з різних міст і навіть інших країн щоб краще себе пізнати, згуртувати в одній українській лікарській сім'ї і обмінятися своїм досвідом. Із статті, яка поміщена в журналі під заголовком „Четвертий Щецінський медичний семінар" довідуємося, що перший семінар там відбувся в травні 1981 року, а четвертий — в червні 1989 року. Учасники семінару ухвалили, що зустрічі лікарів далі відбуватимуться в Щеціні кожних два роки.

За останніх 40 років Поморську Медичну академію в Щеціні закінчило 48 українських лікарів, які тепер працюють по цілій Польщі. Серед них — 21 жінка. Деякі з них займають високі посади в Приморській медичній академії.

Д-р мед. Роман Осінчук подає досить обширну згадку про вже майже забутого, але півстоліття тому досить відомого в Західній Україні д-ра Максима Музику (1889-1972). Він не тільки був добрим лікарем-бактеріологом, але також займав високі посади в лікарсько-адміністративних ділянках, починаючи від професора медичного факультету Українського Тайного Університету і кінчаючи директором Львівського Медичного Інституту. Д-р М. Музика є автором щонайменше 50-ти наукових праць переважно з ділянок, над якими інші дослідники мало працювали: проблема склерозу, рідкісні інфекційні недуги та їх епідеміологія, та інші. Але, як це часто буває в окупаційних умовах він попав у неласку окупанта і тому був звільнений не тільки з директорства медичного інституту, але також із становища професора. Оскільки пенсія була дуже невелика, останні роки свого похилого віку він змушений був підробляти в міській лябораторії.

В журналі подано також цінну статтю чотирьох авторів Київського науково-дослідного інституту урології та неврології Л. А. Пирога, А. В. Руденка, Н О. Ніконова та В. М. Кудявської. Стаття зветься „Вплив глюкокортикоїдів і цитостатиків на перебіг мікробно-запальних процесів та деякі біологічні властивості їх збудників".

Далі д-р Павло Пундій подає добре опрацьовану статтю про доктора дентистичної хірургії Степана Вороха, який на 23-му З'їзді делеґатів УЛТПА. Закінроку отримав найвище відзначення — Грамоту Почесного Члена УЛТПА. Закінчивши нострифікаційні студії при Нюйоркському університеті у 1956 році, крім своєї професійної праці, яких тільки громадських обов'язків не виконував цей талановитий і незвичайно енергійний наш лікар-дентист! Голова УЛТПА Метрополії Ню Йорк, голова Консолідаційної УНР в Ню Йорку, кількаразовий голова та інспіратор Конференції Центральних українських професійних товариств, голова Всегромадського Комітету проти русифікації України, голова Комітету Тисячоліття Хрищення Руси-України (Гарвардський Проєкт) — і т.д. Крім того, будучи активним членом підпільної боротьби за волю України під час Другої світової війни д-р С. Ворох був в'язнем польських та німецьких тюрем.

Крім вищезгаданої статті, перу д-ра Пундія належать також „нотатки" про інших лікарів, а саме: про нових наших лікарів — д-р Наталію А. Личик та д-р Таїсу Бурачинську. Є тут згадка також про інших наших лікарів.

Бажаючі набути примірник „Лікарського вісника" можуть звертатися на таку адресу: D-r Paul Pundy, 1712 N. Oak Park Ave., Chicago, Illinois 60635

Ціна за примірник 10 дол. (включно з пересилкою).

Д-р Юліян Мовчан

ПРЕМ'ЄР ІЗРАЇЛЯ Ї. Шамір у своєму листі до президента Дж. Буша говорить про те, що його новий уряд підтримує поселення жидів на окупованих територіях, західньому березі ріки Йордан і смузі Ґази. Він також в цьому листі стверджує, що Ізраїль ніколи не погодиться на присутність членів Палестинської Визвольної Організації у мирових переговорах. Державний секретар ЗСА Дж. Бейкер з цього приводу заявив, що Вашінгтон потребує часу на точне розглянення листа прем'єра Ї. Шаміра додаючи при цьому, що це не є категоричним відкиненням пропозицій ЗСА.

Наші малята у Виппані

Вчителька О. Станько з дітьми Світлички

В суботу, 19-го травня, у залі церкви св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж., відбулося закінчення шкільного року Світлички 61-го Відділу СУА. 11 дітей у віці 2-4 роки виконали програму, яку приготувала вчителька Оксана Станько. У програмі були включені пісні, вірші, вправи і марші, які діти навчилися під час року. Після виступу була роздача свідоцтв і перекуска з молоком та кавою.. На залі були присутні батьки, які щирими оплесками нагородили дітей за гарний виступ.

Світличка 61-го Відділу СУА для дітей у віці 2½ - 4½ років діє кожної суботи шкільного року в церковній залі, від 9:30 до 11:30 ранку. Зайняття включають молитву, казки, руханку, майстрування, співи, гри й початки навчання азбуки і числа. Все навчання відбувається українською мовою. Також влаштовуються прогульки до звіринця і до цирку.

За додатковими інформаціями про Світличку слід телефонувати до учительки Оксани Станько на число (201) 766-9644

О. Станько

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

прошує УСЦАК взяти участь у святкуваннях 80-річчя С.Т. „Україна" у Львові, що пляюнуться на вересень 1991 року. Провід УСА пропонує УСЦАК вислати збірні: футболу, відбиванки — жіночої і чоловіків, плавання, тенісу і шахів, разом коло 60 осіб спортовців і членів проводу. УСА і новий уряд міста Львова візьме на себе обов'язок харчування і приміщення для цієї спортової репрезентації УСЦАК. Крім того УСА радо вишле свою репрезентацію на III Українську Спортову Олімпіяду, що заплянована на 1992 рік.

Потім промовляв голова УСЦАК М. Стебельський, який, в першу чергу, відзначив відрадний факт біжучих нарад, про які ще кілька років тому нікому й не снилося. Після пояснення делеґації з України, організаційної структури УСЦАК і її діяльности голова з ентузіязмом схвалив пропозиції наших друзів з України і запевнив, що на чергових нарадах проводу УСЦАК будуть докладно обговорені й затверджені пляни формування збірних в згаданих ділянках спорту та інші деталі цього проєкту.

Доповнення й додаткові пропозиції внесли Й. Лось, депутат з міста Львова, С. Скоцень, колишній найвизначніший футболіст С.Т. „Україна" Львів, і О. Твардовський, член проводу УСЦАК. Остаточно намічено відбути ще дві спільні наради в справі цих святкувань, по одній у Львові і ЗСА. Тим часом провід УСЦАК буде у тісному кореспонденційному контакті з президією УСА та проводом Ф.К. „Карпати".

Після офіційної частини цих нарад учасники ще обговорили ряд інших цікавих справ і подій, що нині відбуваються для відродження українського спорту.

Радіомовлення оо. Василіян в Ню Йорку знову на хвилях етеру

Після короткої перерви, зумовленої переходом на 24-годинні еспаномовні авдиції радіостанції, якою оо. Василіяни з парафії св. Юра передавали свої щотижневі радіопрограми, їхні радіомовлення завітають знову до українських слухачів.

Перша програма була передана в четвер 7-го червня ц. р. о год. 10:30 вечора до 11:00, а наступні відбуватимуться кожного тижня в цей самий день і в цю годину. Нова радіостанція WE VD (-) AM на хвилях силою 50.000 ватів у вечірніх годинах досягає Канади й Південної Каролайни.

Ця зміна матиме свої додатні й від'ємні сторони. До позитивів належить потужність передавальної радіостанції, чистота й селективність звуку, широкий діяпазон її обсягу. Завдяки цьому ці майбутні радіопередачі, які поєднюють релігійно-моральні питання з національними й суспільно-громадськими в усіх їх різновидах, охоплять більшу кількість слухачів.

Пізньо-вечірню пору треба вважати радше позитивом, бо в цю пору навіть працюючі люди підкріпляться, відпочинуть і в заспокійній атмосфері будуть краще розположені послухати гутірки й новинок.

До від'ємних сторінок треба зарахувати короткий час тривалої авдиції та високі кошти передавання. Оскільки такі радіомовлення є необхідні для нашого громадянства, зокрема для людей старшого віку, немічних, недужих, самотніх, треба сподіватися, що наше жертвенне громадянство підтримає їх фінансово не лише принагідними пожертвами, збірками тощо, але, що знайдуться спонзори, які допоможуть їй постійно платними оголошеннями — професіонали, підприємства, установи. Це дасть змогу здобути основну матеріяльну базу не тільки для існування радіомовлень у теперішньому переходовому вигляді, але допоможе згодом збільшити час передавання до повної години.

Пожертви й оголошення спонзорів посилати на адресу: St. George Radio Hour, 33, East 7 St., New York, N.Y. 10003.

В. Б.

КОНҐРЕСМЕН ДЕЙВИД ОББІ, демократ із стейту Висконсин та предсідник комісії Палати представників у справах допомоги іншим країнам, попередив, що він виступатиме за зменшення допомоги Ізраїлеві, якщо влада Їцака Шаміра не змінить своєї політики щодо створення воєнізованих поселень на контрольованих територіях. На засіданні, присвяченому перегляду проєкту допомоги Ізраїлеві, сума якої в новому фіскальному році досягатиме 15,8 біл. дол., Д.Оббі сказав: „Якщо Ізраїль продовжуватиме розширення вже існуючих поселень та створюватиме нові, я підтримаю будь-яку пропозицію Адміністрації спрямовану на зменшення економічної та військової допомоги". Ізраїль отримує основну частину американської економічної та військової допомоги. Недавно ЗСА затвердили додаткових 400 міл.дол. у формі довготривалої позички, яку Ізраїль мав би використати на побудову житла для новоприбулих жидів із СССР. Д. Оббі підкреслив, що „Ізраїль — суверенна держава, ми не маємо права втручатися у її внутрішні справи, але ми також не повинні фінансувати побудову військових поселень, створення та розширення яких не сприяє процесу мирного співіснування на Близькому Сході".

Затанцюймо з Романом Когутом!

Роман Когут відомий своїм жвавим стилем та популярною оркестрою видав новий запис популярних пісень народного стилю та пісень до танцю. Цей запис суто-інструментальне виконання українських народних танців і танців на забаву, та розвагової музики на прийняття або святкування. Деякі пісні можна вживати на хореографію народних танців і на виступи або проби. В цьому виданні багато популярних пісень і в'язанок, що всім сподобаються!

В касеті „Let's Dance! with Ron Kuhute" (RTC 206) — „Затанцюймо з Романом Когутом" можна почути наступні пісні: „І шумить", „В'язанка Тріо Калини", „Козачок", „Упертюра Фестивалю '88", „Привіт", „Качки", „Кадріл", „Пташки" (в'язанка). Вам буде приємно слухати ці мелодії і жваві пісні!

Касети можна закупити в українських крамницях, або через факс від фірми Євшан. Кошт: $8.98 (амер.) або $10.98 (канад.) за кожну касету, та додаткових $2.50 на замовлення за пересилку. За дальшими інформаціями, слід писати або дзвонити до фірми: Yevshan Corporation Box 325, Beaconsfield, Quebec H9W 5T8 (Тел.: 514 630-9858, or FAX: 514 630-9960)

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що ранком 29-го червня 1990 р. з волі Всевишнього відійшов у Вічність на 82-му році трудолюбивого життя наш БАТЬКО І ДІДО

СВ. П.

о. протопресвітер ІВАН ТКАЧУК

довголітній парох православної церкви „Всіх Святих" в Ню Йорку, редактор журналу „Український Православний Вісник", капелян на сумівській оселі Елленвіл, Н. Й., та активний член Української Громади міста Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок, 3-го липня 1990 р. з православної церкви „Всіх Святих" в Ню Йорку на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

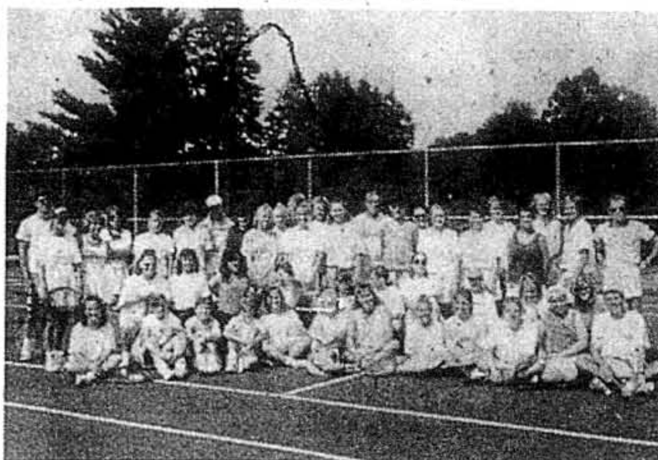
В глибокому смутку:

дочки — ЛЮБА САКАЛА з мужем ПЕТРОМ
— ВІРА ПОГОРЕЦЬКА з мужем ОСТАПОМ
син — ІВАН ТКАЧУК мол. з дружиною ІРЕНОЮ
внуки — АНДРІЙКА ДАНИЛЮК з мужем д-ром АНДРІЄМ
— ІВАНКА ПОГОРЕЦЬКА
ДАНИЛО ПОГОРЕЦЬКИЙ
І ПАВЛУСЬ ТКАЧУК
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і Буковині.

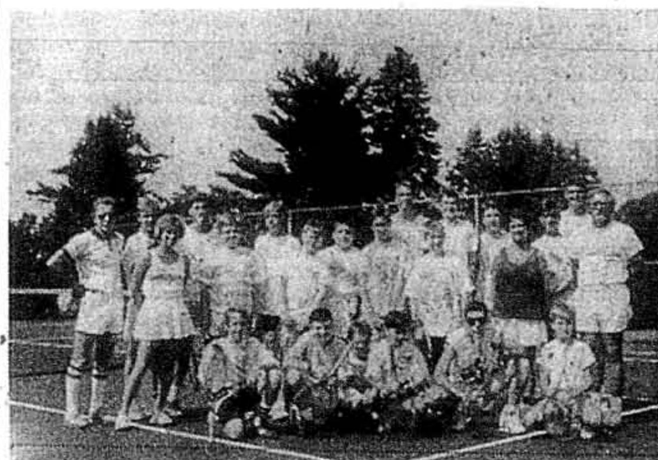
МОСКВА КАТЕГОРИЧНО заперечує поголоски про те, що розпочато переміщування ядерної зброї з країн Прибалтики та інших чутливих околиць. Речник закордонного міністерсва Ґеннадій Ґерасімов зацитував оповіщення міністерства оборони де написано: „Немає причини переміщувати частини совєтської армії з нуклеарною зброєю на території СССР, з уваги на це не передбачається жодних переміщень для цих частин".

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 1)

Дівчата з інструкторами

Група хлопців із своїми інструкторами

У вівторок вранці, 26-го червня, до таборовиків загостили футболісти дружини ФК „Карпати" зі Львова, які, після короткого турне по ЗСА, були в дорозі до Ню Йорку з Дітройту, а відтак до Львова. Привітаннями в імені обидвох груп обмінялись З. Снилик і Йосип Лось, народний депутат Львівської Обласної ради і доцент факультету журналістики Львівського університету.

Табір закінчиться роздачею нагород під час бенкету у вівторок. Перший тенісовий турнір сезону відбудеться в суботу і неділю, 7-8-го липня.

Віталія Масола...

(Закінчення зі стор. 1)

Коли й другий кандидат на пост керівника уряду не пройшов, голова Верховної Ради В. Івашко звернувся до територіяльних об'єднань депутатів і запропонував виставити своїх кандидатів, пише кореспондент „Ізвєстій".

На третьому засіданні парляменту для обрання прем'єр-міністра було багато порожніх місць у залі, але потім виявилося, що відсутні депутати залишили своїм колегам посвідчення, щоб за них проголосували. У зв'язку з цим сесія визнала результати голосування недійсними.

Ось як про це сказано в газеті „Ізвєстія" з 28-го червня: „Деякі депутати відреагували на це рішення досить оригінально, вони запропонували повідомлення про факт підтасування голосів, виявлений лічильною комісією, лише прийняти до відома, але результати виборів все ж таки затвердити, водночас, публічно звинувативши голову ВР УССР в неправильному веденні сесії.

На це В.Івашко відповів, що доки він очолює Верховну Раду республіки, не допустить, щоб у парляменті України були нечесності у виборах на будь-які пости.

Відповіддю на заяву керівника республіки став демарш частини депутатів, що входять в коаліцію парляментської більшости. Вони демонстративно відмовилися прийняти участь в голосуванні".

Прем'єр-міністра України було обрано лише на четвертий день, сказано в „Ізвєстіях", але не подається скільки голосів він отримав цього разу.

Тим часом в газеті „Літературна Україна" ч. 24 опубліковано список членів парляментської опозиції „Народна Рада", кількість яких від 110 зросла до 125.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Спортова програма українського фестивалю

Згідно з пляном Фестивального Комітету, що відбувся 9-го червня в Голмделі, тут на спортових площах Арт Центру відбулася успішна спортова програма, в якій взяло участь разом дев'ять дружин — футбольних і жіночої відбиванки.

Не зважаючи на дощові зливи і громовиці, що навістили стейт Ню Джерзі в п'ятницю і продовжувалися аж до ранку в суботу, спортова програма розпочалася згідно з пляном в 9-ій годині ранку. До футбольного турніру зголосилися усі шість футбольних дружин, в тому числі дві американські.

З початком змагань чорні хмари прорідилися і вже в другій половині перших змагань терен фестивалю осушували соняшні промені.

„Ч. Січ" II — СО „Куґарс" СК — 4:2

В перших змаганнях турніру зустрілися дружини „Ч. Січі" і американського клюбу „Куґарс". В гарних змаганнях переможцями вийшли футболісти „Ч. Січі" вислідом 4:2. Переможні ґолі для „Ч. Січі" II здобули: Т. Білецький (2), Е. Сакевич і П. Тадрик. Суддював В. Гивель.

„Спартакс" СК — „Ч. Січ" I — 4:3

В чергових змаганнях амбітна молода американська дружина виборола заслужену перемогу з футболістами паршої дружини „Ч. Січі", що виступала в цьому турнірі в ослабленому складі. Три ґолі, що їх здобули Лясковський, Гофман і Наполі на початку вирівняли рахунок 3:3, але суперники зуміли здобути переможного, в кінцевій фазі гри — 4:3. Суддював Л. Гребінка.

УСК Ню Йорк — „Ч. Січ" II — 0:5

Завдяки цій високій перемозі футболісти „Ч. Січі" зайняли перше місце в підгрупі „А" і цим самим закваліфікувалися до фіналу турніру. Переможні ґолі в цих змаганнях здобули: Г. Гаррис (2), Білецький, Сакевич і Тадрик. Суддював В. Гивель.

СК СУМ „Крилаті" Йонкерс — „Спартанс" СК — 8:2

Завзяття і амбіція, чим відзначилися футболісти „Спартанс", не допомогли в цій зустрічі американським футболістам. Кращі технічно і рутиновані футболісти „Крилатих" розгромили цих суперників високим вислідом 8:2. Переможні ґолі для „Крилатих" здобули: М. Глушко (3), В. Окрутняк (2), Д. Чарнявскі, А. Лаба і В. Томчак. Суддював Л. Гребінка.

СО „Куґарс" — УСК Ню Йорк 8:5

Програму на зеленій мураві УСК перемінив на виграну за столом проводу турніру, вигравши протест за виступ футболіста „Куґарс" у двох дружинах в звітовому турнірі. Суддював В. Гивель.

СК СУМ „Крилаті" — „Ч. Січ" I — 5:0

В цій зустрічі „Крилаті" без більших труднощів осягнули перемогу 5:0 і цим самим закваліфікувалися до фіналу турніру. Переможні ґолі для „Крилатих" здобули: Томчак (2), Лаба (2) і Глушко. Суддював Л. Гребінка.

Кінцеві показники підгруп після закінчення ігор круговою системою

Підгрупа „А"

1. УСВТ „Ч. Січ" II Нюарк 4:0 9:2
2. УСК Ню Йорк 2:2 3:5
3. С.О. Куґарс СК 0:4 2:7

Підгрупа „Б"

1. СК СУМ „Крилаті" Йонкерс 4:0 13:2
2. С.О. „Спартанс" СК 2:2 6:10
3. УСВТ „Ч. Січ" I Нюарк 0:4 3:9

Фінальна гра за бронзові нагороди

УСК Ню Йорк — СО „Спартанс" СК — 4:0

В цих змаганнях футболісти УСК-у вповні володіли ініціятивою, завдяки якій Р. Гупало здобув „гет трик" три ґолі. Вислід 4:0 встановив Каспалло. Суддював В. Гивель.

Фінальна гра за золоті і срібні нагороди

Як завжди, звітова фінальна зустріч привернула увагу численних глядачів, які насолоджувалися гарною технічною і швидкою грою цих обидвох найкращих дружин в цьому дні. На початку вели „Крилаті" 2:0, але в дальшому ході змагань „Січовики" вирівняли вислід 2:2. Після того „Крилаті" вийшли вперед 3:2 і були близькі перемоги, коли майже в останній хвилині „Ч. Січ" вирівняла вислід 3:3. В зарядженій суддею доґривці „Січовики" перебрали ініціятиву і хоч на початку пропустили один ґоль, то в другій половині стріляли два, встановили вислід 6:4 і таким чином вдруге за порядком здобули перші нагороди турніру. „Крилаті" здобули нагороду віцечемпіона. Суддював Л. Гребінка.

Склад чемпіона турніру Українського Фестивалю — 1990: Д. Василак, Р. Мурзин, Г. Гарис, О. Василак, Т. Білецький, Т. Вайт, Б. Беднарський, Е. Сакевич, Н. Експульос, П. Тадрик. Склад віце-чемпіона: А. Гринюк, П. Глушко, А. Мицак, О. Матусяк, Д. Чарнявскі, М. Глушко, В. Сидор, А. Лаба, В. Томчак, В. Окрутняк, Б. Куцина, А. Баян.

Кінцевий показник фіналістів турніру:

1. УСВТ „Ч. Січ" Нюарк
2. СК СУМ „Крилаті" Йокерс
3. УСК Ню Йорк
4. „Спартанс" С.К. Савт Ориндж

Трофей найкращого воротаря, що пропустив найменшу кількість ґолів, здобув Д. Василак („Ч. Січ" II), трофей найвлучнішого снайпера вручено Т. Білецькому „Ч. Січ" II), який здобув в цьому турнірі п'ять ґолів.

Відбиванковий турнір жіночих дружин

Згадана вже нічна злива та непевна погода в суботу рано відстрашила зголошені відбиванкові дружини Лівінґстону і одну з Мейплвуду. Прибули на „Мейплс" ВК і кілька змагунок дружини СУМ Пассейк. Змагання відбулися між дружинами, що прибули в повних складах, системою три з п'яти сетів. В цих змаганнях впевнено перемогла „Ч. Січ" — чемпіонат відбиванкового району Ґарден-Емпаєр, вислідом — 3:0 сетами, якій і вручено нагороди першунок.

В загальному спортова програма 16-го Українського Фестивалю в Голмдель, Ню Джерзі пройшла успішно, вона притягнула увагу численних любителів футболу і відбиванки, які на протязі змагань облягали спортові площі.

Програму зорганізував і нею завідував О. Твардовський, секретарювали М. Сергіїв у футбольному турнірі, О. Напора у відбиванковому. Суддювали офіційні судді Футбольної Федерації ЗСА, українці Володимир Гивель і Леонід Гребінка. Після закінчення змагань змагунки й змагуни дружин та їх провідники були присутніми на головній програмі Фестивалю.

(от)

Візита українських політичних в'язнів в міністерстві внутрішніх справ Австрії

Колишні політичні в'язні, члени Світової Ліги Українських політичних в'язнів, які взяли участь в Ебензенівській річниці вирішили, використати час відвідин Австрії на візиту в міністерстві внутрішніх справ Австрії для того, щоб там отримати вияснення, в чому є затримка створення пам'ятника українським політичним в'язням в Ебензе. Зацікавлені без труднощів отримали цю авдієнцію. Вона відбулася 8-го травня в пополудневих годинах. В ній взяли участь: Богдан Качор із сином Іваном (ЗСА), Іван Лагола й Степан Петелицький з Канади. Останній вже вдруге відбув подорож в справі Ебензе. Українську делеґацію прийняв Реґірунґс Рат д-р Фішер, який підтримує зв'язки з національними комітетами політичних в'язнів та піклується концентраційними пам'ятниками. Він відбув довшу розмову, яка відбулася в приязному тоні. Як історик д-р Фішер, мав на озброєння всяку літературу, включно з найновішим виданням СЛУПБ „В боротьбі за Українську державу". Він знайомився з дрібними деталями політичної ситуації в Україні під час Другої світової війни, як теж про співвідношення інших політичних в'язнів супроти українців.

В заключному слові господар підкреслив, що плян українського пам'ятника в Ебензе досі не був ані схвалений, ані не був відкинений. Це питання вирішить засідання керівних чинників.

В поворотній дорозі української делеґації до Мюнхену учасники відвідали колишній концтабір в Мельку, в якому теж перебували чисельно українські в'язні. Тут австрійська влада зберігає тільки будинок крематорії, в якій на стінах є вміщені численні пропам'ятні таблиці. Дерев'яні бараки Мельку розібрано, а в мурованих перебуває військо.

Ці свідчення тільки документують, що в нацистських концтаборах Мавтгавзену повинні бути збережені дані про побут українських в'язнів там же, а в Ебензе де впало найбільше жертв, повинен бути побудований пам'ятник. Це зобов'язує українську діяспорну спільноту підтримати почин СЛУПБ як політично, так фінансово. Як відомо, збірка фондів продовжується.

Н. Н.

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

то население Руси-України) позднее, с конца XIII — начала XIV столетий, начали формироваться три братских восточнославянских народа — русские, украинцы и белорусы со своими языками, со своей территорией, с особенностями своих культур".

Насправді ж усе виглядає інакше. Як мова Церкви, монастирів і княжого урядування в Київській Русі була прийнята староболгарська, бо саме з Болгарії прийшло християнство на береги Дніпра. Цією мовою ніхто не розмовляв, зате нею правили Служби Божі, створювали літописи, писали художні твори. Але ж це не означає, що української мови в ті часи не існувало — вона була мовою простого люду Руси-України.

Мене дивує вперте, намагання „Правды Украины" бути „правдою" (в лапках, звичайно) не України, а московських шовіністів.

НЕ КЛЯСИЧНИЙ, А КЛЯСОВИЙ ЕЛЕМЕНТ

У статті Бронислави Скорупської п. з. „Допоможіть мені вмерти, а я допоможу вам жити" („Свобода", ч. 106, 6-го червня ц.р.) треба читати: „Пропаґандисти куркуля змальовували, як найбільше небезпечний клясовий елемент..." Як теж має бути: „Американці жартують, що старі люди є багаті, бо в їхньому волоссі — повно срібла, у зубах — повно золота, в нирках — каміння, у ногах — оливо". — Ред.

ВІДІЙШЛИ

● ВІД НАС ●

ВАСИЛЬ БАГРІЙ, член УНС Відд. 49-го ім. Арх. Михаїла в Торонто, Онт., помер 27-го квітня 1990 року на 74-му році життя. Нар. 1916 року. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Еву, доньку і сина з родинами і одного внука. Похорон відбувся 1-го травня 1990 року на Інтермент Бічвуд Семетері в Торонто, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АННА ДАШКО, член УНС Відд. 354-го Т-ва „Згода" в Омаґа, Небраска, померла 12-го травня 1990 року на 78-му році життя. Нар. 1912 року в селі Вулькабіска, Зах. Україна. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку ближчу і дальшу родину в Америці, в Німеччині і в Україні. Похорон відбувся 15-го травня 1990 року на цвинтарі Гілкрест, Омаґа, Небраска.

Вічна Її Пам'ять!

Мирон Віїтик, секр.

ВАСИЛЬ Т. АНДРЮ, член УНС Відд. 402-го ім Тараса Шевченка в Етобікок, Онт., помер 9-го січня 1990 року на 61-му році життя. Нар. 26-го червня 1928 року в Кемпбелтон, Н.Б. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Марґарет, синів Віллімa і Стівена і дочку Джудіт М. Каррен. Похорон відбувся 12-го січня 1990 року на цвинтарі Сенктуарі Парк в Етобікок, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Бурій, секр.